

Käräjänotaarin menettelyä koskeva syyteharkinta

ASIAN VIREILLETULO

Esitutkintalain 5 luvun 1 §:n mukaan esitutkintaviranomaisen on ilmoitettava syyttäjälle tutkittavaksi tulleesta rikoksesta, jonka esitutkinta- ja syyttäjäviranomaiset ovat yhdessä niille kuuluvan toimivallan perusteella päättäneet kuuluvan ilmoitusvelvollisuuden piiriin tai josta syyttäjä on pyytänyt ilmoittamaan.

Syyttäjälaitoksesta annetun lain 8 §:n mukaan valtioneuvoston oikeuskansleri on erityissyyttäjä, jonka syyteoikeudesta säädetään perustuslain 110 §:ssä. Viimeksi mainitun pykälän 1 momentin mukaan syytteen nostamisesta tuomaria vastaan lainvastaisesta menettelystä virkatoimessa päättää oikeuskansleri tai oikeusasiamies. Saman pykälän mukaan nämä voivat ajaa syytettä tai määrätä syytteen nostettavaksi myös muussa laillisuusvalvontaansa kuuluvassa asiassa.

Syyttäjälaitoksesta annetun lain 8 §:ssä tarkoitettuna syyttäjänä oikeuskansleri on esitutkintalain 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettu tavoin pyytänyt poliisia ilmoittamaan tutkittavakseen tulleesta rikoksesta, jossa on kyse tuomarin epäilystä lainvastaisesta menettelystä virkatoimessa (OKV/6/50/2014). Valtakunnansyyttäjän, oikeuskanslerin ja oikeusasiamiehen kesken on sovittu, että myös syyttäjät tekevät ilmoituksen oikeuskanslerinvirastoon, jos sanotunlainen asia tai sellaista koskeva ilmoitus saapuu syyttäjälle ([VKS 2015:1](#)).

Etelä-Suomen syyttäjälueen apulaispäällikkö on edellä kerrotussa tarkoituksessa tehnyt oikeuskanslerille 30.4.2020 ilmoituksen poliisin syyttäjälle toimittamasta ilmoituksesta koskien

20.3.2020 tehtyä tutkintapyyntöä, jonka mukaan käräjänotaarin epäillään paljastaneen asianosaisen turvakiellon alaisen osoitteen.

ESITUTKINTA

Länsi-Uudenmaan poliisilaitos suoritti asiassa esitutinnan. Esitutkintapöytäkirja 5530/R/15553/20 toimitettiin oikeuskanslerinvirastoon 10.10.2022. Lisätutkintapöytäkirja 5530/R/15553/20/Li1 toimitettiin oikeuskanslerinvirastoon 16.11.2022. Esitutkinnassa kuultiin Länsi-Uudenmaan käräjäoikeudessa käräjänotaarina toiminutta A:ta epäiltynä syyllistymisestä tuottamukselliseen virkasalaisuuden rikkomiseen.

RATKAISU

1 Sovellettavat säännökset

Rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan, jos virkamies tahallaan palvelussuhteensa aikana tai sen päätyttyä oikeudettomasti

- 1) paljastaa sellaisen asiakirjan tai tiedon, joka viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) tai muun lain mukaan on salassa pidettävä tai jota ei lain mukaan saa ilmaista, taikka
- 2) käyttää omaksi tai toisen hyödyksi taikka toisen vahingoksi 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa tai tietoa,

hänet on tuomittava, jollei teosta muualla säädetä ankarampaa rangaistusta, virkasalaisuuden rikkomisesta sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi. Virkamies voidaan tuomita myös viralta pantavaksi, jos rikos osoittaa hänet ilmeisen sopimattomaksi tehtävänsä.

Jos virkamies huolimattomuudesta syyllistyy 1 momentissa tarkoitettuun tekoon, eikä teko huomioon ottaen sen haitallisuus ja vahingollisuus sekä muut tekoon liittyvät seikat ole kokonaisuutena arvostellen vähäinen, hänet on tuomittava, jollei teosta muualla säädetä ankarampaa rangaistusta, tuottamuksellisesta virkasalaisuuden rikkomisesta sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

Rikoslain 3 luvun 7 §:n mukaan tekijän menettely on huolimatonta, jos hän rikkoo olosuhteiden edellyttämää ja häneltä vaadittavaa huolellisuusvelvollisuutta, vaikka hän olisi kyennyt sitä noudattamaan (tuottamus).

Tuomioistuinlain 9 luvun 1 §:n 2 momentin mukaan tuomarilla on velvollisuus ratkaista hänen käsiteltäväkseen jaettu asia. Tuomarin on virkatoiminnassaan oltava tunnollinen ja huolellinen. Hänen on käsiteltävä ja ratkaistava asia joutuisasti.

Tuomioistuinharjoittelusta annetun lain (674/2016) 1 §:n 2 momentin mukaan käräjänotaarin velvollisuuksiin ja vastuuseen hänen käyttäessään tuomiovaltaa sovelletaan, mitä tuomioistuinlain 9 luvun 1 ja 2 §:ssä säädetään tuomarin velvollisuuksista ja vastuusta.

Oikeudenkäyntiasiakirjojen julkisuus määräytyy oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa (370/2007; oikeudenkäyntijulkisuuslaki) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999; julkisuuslaki) perusteella.

Oikeudenkäyntiasiakirja on oikeudenkäyntijulkisuuslain 7 §:n 1 momentin mukaan 8 §:ssä tarkoitetun ajankohdan jälkeen julkinen, jollei se ole lain 9 §:n mukaan salassa pidettävä tai jollei tuomioistuin lain 10 §:n nojalla määrää sitä salassa pidettäväksi.

Oikeudenkäyntijulkisuuslain 9 §:n 1 momentin 5 kohdan nojalla oikeudenkäyntiasiakirja on pidettävä salassa siltä osin kuin se sisältää viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain 11 §:n 2 momentin 7 tai 7 a kohdassa taikka 24 §:n 1 momentin 31 tai 31 b kohdassa tarkoitettuja tietoja.

Julkisuuslain 24 §:n 1 momentin 31 kohdan mukaan salassa pidettäviä viranomaisen asiakirjoja ovat asiakirjat, jotka sisältävät tiedon henkilön ilmoittamasta salaisesta puhelinnumerosta tai tiedon matkaviestimen sijaintipaikasta, samoin kuin asiakirjat, jotka sisältävät tiedon henkilön kotikunnasta ja hänen siellä olevasta asuinpaikastaan tai tilapäisestä asuinpaikastaan samoin kuin puhelinnumerosta ja muista yhteystiedoista, jos henkilö on pyytänyt tiedon salassapitoa ja hänellä on perusteltu syy epäillä itsensä tai perheensä terveyden tai turvallisuuden tulevan uhatuksi.

Oikeudenkäyntijulkisuuslain 12 §:n nojalla asianosaisella on oikeus saada tieto muunkin kuin julkisen oikeudenkäyntiasiakirjan sisällöstä, jollei 2 momentista muuta johdu. Asianosaisella ei ole 2 momentin 1 kohdan nojalla oikeutta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 11 §:n 2 momentin 7 tai 7 a kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

Julkisuuslain 11 § 2 momentin 7 kohdan nojalla asianosaisella, hänen edustajallaan ja avustajallaan ei ole oikeutta todistajan, asianomistajan tai asianosaisen taikka rikosilmoituksen, lastensuojelulain (417/2007) 25 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen tai muun niihin verrattavan viranomaisen toimenpiteitä edellyttävän ilmoituksen tekijän salassa pidettäviin osoite-, puhelin- ja muihin vastaaviin yhteystietoihin, jos tiedon antaminen vaarantaisi todistajan, asianomistajan tai asianosaisen tai ilmoituksen tekijän turvallisuutta, etuja tai oikeuksia.

Väestötietojärjestelmästä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalveluista annetun lain (661/2009) säännökset turvakiellosta säätelevät väestötietojärjestelmän rekisterinpitäjän oikeutta luovuttaa tietoja väestötietojärjestelmästä. Lain 36 §:n 1 momentin mukaan jos henkilöllä on perusteltu ja ilmeinen syy epäillä itsensä tai perheensä terveyden tai turvallisuuden tulevan uhatuksi, väestötietojärjestelmään voidaan hakemuksesta tallettaa turvakielto.

2 Tapahtumatiedot

Länsi-Uudenmaan käräjäoikeudessa on 13.3.2020 tullut vireille edunvalvojan määräämistä alaikäiselle koskeva asia H 20/1192. Asiaa on käräjäoikeudessa käsitellyt kärjänotaari A.

A on lähettänyt asiassa 18.3.2020 päivätyn lausumapyynnön eräälle asianosaiselle. Lausumapyynnössä on näkynyt asiaan osallisena olleen B:n turvakiellon alainen osoitetieto.

Esitutkinnassa A on kertonut osoitetiedon näkymisen johtuneen siitä, että hän oli kirjannut B:n turvakiellon alaisen osoitteen tuomioistuimen Tuomas-tietojärjestelmään. Tällöin B:n osoite oli tulostunut automaattisesti lausumapyyntöön kohtaan, jossa oli lueteltu asiaan osalliset. Ennen lausumapyynnön laatimista ja lähettämistä A oli tiennyt, että kyseistä osoitetta koski turvakielto.

Kun kärjänotaari A sai tiedon virheestään 20.3.2020, hän on esihenkilöidensä ohjeistamana ilmoittanut poliisille turvakiellon alaisen osoitteen joutumisesta väärin käsiin. Lisäksi hän on yrittänyt selvittää postilta, olisiko kirjeen kuljettaminen ollut mahdollista keskeyttää, mutta tämä ei ollut mahdollista.

Asianomistajana esitutkinnassa kuultu B on kertonut, että turvakiellon syynä on ollut nimenomaan sen henkilön uhka, jolle osoitetieto oli käräjäoikeudesta lähetetty. B on kertonut, että osoitetietojen vuotaminen on aiheuttanut suuren huolen ja pelon. Vuosien työ perheen turvallisuuden eteen valui lähes hukkaan.

3 Rikosoikeudellinen arviointi

Rikoslain 40 luvun 5 §:n 3 momentin mukaiseen tuottamukselliseen virkasalaisuuden rikkomiseen syyllistyy virkamies, joka huolimattomuuttaan oikeudettomasti paljastaa tiedon, joka julkisuuslain tai muun lain mukaan on salassa pidettävä eikä teko huomioon ottaen sen haitallisuus ja vahingollisuus sekä muut tekoon liittyvät seikat ole kokonaisuutena arvostellen vähäinen.

Kärjänotaarina toiminut A on ollut säännöksen tarkoittama virkamies. Esitutinnan perusteella selvää on myös se, että A oli lausumapyynnössään 18.3.2020 säännöksen tarkoittamalla tavalla paljastanut osoitetiedon, joka oli oikeudenkäyntijulkisuuslain 12 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan salassa pidettävä myös muilta asianosaisilta. Asiassa mikään ei viittaa siihen, että A:n

menettely olisi ollut tahallista. Johtopäätöksenä on, että A on huolimattomuuttaan oikeudettomasti paljastanut salassa pidettävän tiedon.

Sekä tuottamuksellisen virkasalaisuuden rikkomisen että tuottamuksellisen virkavelvollisuuden rikkomisen tunnusmerkistö edellyttää, että teko huomioon ottaen sen haitallisuus ja vahingollisuus sekä muut tekoon liittyvät seikat ei ole kokonaisuutena arvostellen vähäinen.

Korkeimman oikeuden ratkaisukäytännössä vähäisinä ei ole pidetty sellaisia virkavelvollisuuden rikkomisia, jotka ilmentävät tekijässä välinpitämättömyyttä virkavelvollisuuksia kohtaan. Rangaistussäännöksen tavoitteena olevan virkatoiminnan asianmukaisuuden turvaamisen kannalta rangaistusvastuuta ei sen sijaan ole perusteltua ulottaa sellaisiin yksittäisiin tekoihin, jotka jäävät tekijän syyllisyyden asteen kannalta vähäisiksi ja jotka eivät muutoinkaan edellytä rangaistuksen tuomitsemista. Rikostunnusmerkistössä tarkoitettua virheellisen teon vähäisyyttä arvioidaan ottamalla huomioon teon tai laiminlyönnin haitallisuuden ja vahingollisuuden lisäksi myös kaikki muut siihen liittyvät seikat kuten teon tai laiminlyönnin osoittama virkamiehen huolimattomuuden aste tekohetken olosuhteissa ([KKO 2022:31](#), kohta 8; [KKO 2020:78](#) kohta 19).

Kärjäjätuomarin huolimattomuuttaan paljastamia salassapidettäviä tietoja koskee korkeimman oikeuden ennakkopäätös KKO 2020:83. Kyseissä asiassa korkein oikeus tuomitsi kärjäjätuomarin 25 päiväsakon rangaistukseen tuottamuksellisesta virkasalaisuuden rikkomisesta, koska 151-sivuisen tuomion julkisen kappaleen kahdeksalta sivulta oli puuttunut salausmerkintöjä paljastaen salassa pidettäväksi määrättyjä asianomistajien henkilöllisyyksiä. Salassapitoa koskeva määräys on perustunut yksityiselämän ydinalueille kuuluvien intressien eli seksuaalielämää ja terveydentilaa koskevien tietojen suojaamiseen. Seitsemän asianomistajan henkilöllisyys oli paljastanut ainakin 140:lle tiedotusvälineen edustajalle. Tuomari oli heti tekonsa jälkeen ryhtynyt toimiin tilanteen korjaamiseksi eikä asianomistajien nimiä ei ole julkaistu tiedotusvälineissä.

Käsiteltävässä asiassa A:n huolimaton menettely on ollut se, että hän oli kirjannut tuomioistuinten asianhallintajärjestelmään turvakiellon alaisen osoitteen eikä havainnut tämän osoitteen tulostuneen automaattisesti lausumapyynnölle. Tällöin turvakiellon alainen osoitetieto on mennyt lausumapyynnön mukana sen vastaanottajan tietoon.

Vaikka A ei ole paljastanut salassa pidettävää tietoa laajalle joukolle kuten kärjäjätuomari teki edellä viitatussa asiassa KKO 2020:83, A:n teko on ollut varsin haitallinen ja vahingollinen ottaen huomioon paljastetun tiedon laatu. A:n huolimattomuuden seurauksena on paljastunut osoitetieto, jonka salassapito on perustunut siihen, että tiedon antaminen vaarantaa henkilön turvallisuutta. Erityisen vakavaa on se, että A:n menettelyn johdosta osoitetieto on paljastunut nimenomaan sille henkilölle, jonka uhan takia turvakielto oli myönnetty. Asiassa ei ole mitään syytä epäillä asianomistajan kertomusta siitä, kuinka osoitetietojen paljastuminen on aiheuttanut suuren huolen ja pelon. Teon seuraukset ovat olleet siten vakavia asianosaisen kannalta.

Salaisen osoitetiedon paljastuminen saattaa tehdä turhaksi pitkäaikaiset ja kattavat turvallisuusjärjestelyt. Asian merkitystä asianomistajalle kuvaa se, että hän on suojellakseen itseään hakenut nimenomaisesti viranomaisten tätä tarkoitusta varten luodun turvakieltojärjestelyn tarjoamaa suojaa ja myös saanut sitä.

Ylipäättään kansalaisten tulee voida luottaa siihen, että tuomioistuimet eivät paljasta heidän salassa pidettäviä osoitetietojaan. Osoitetietojen paljastuminen on siten ollut heikentämään laajemminkin luottamusta asianmukaiseen oikeudenhoitoon. Teon haitallisuus ja vahingollisuus eivät siten puolla teon vähäisyyttä.

Sen sijaan teon vähäisyyttä puoltavat tässä tapauksessa A:n huolimattomuuden ja syyllisyyden vähäinen aste.

Lähtökohtana totean, että A oli tietoinen turvakiellostä. Vaikka A ei ollut tietoinen asianhallintajärjestelmiin tehtävistä kirjauksista, niin hänen olisi tullut havaita turvakielton alaisen osoitteen tulostuminen laatimaansa lausumapyyntöön ennen sen lähettämistä. Siten A:n menettely on ollut lain rikoslain 3 luvun 7 §:n tarkoittamalla tavalla huolimatonta.

Toisaalta asiaa arvioitaessa tulee ottaa huomioon, että A on tapahtuma-aikana ollut tuomioistuinharjoittelua suorittamassa ollut kärjänotaari. Hän oli aloittanut harjoittelunsa noin kaksi kuukautta ennen virheen tekemistä. Esitutinnan perusteella kukaan ei ollut varsinaisesti perehdyttänyt A:ta turvakieltoa koskeviin menettelyihin. Ennen lausumapyyntöön laatimista A oli kysynyt turvakieltoon liittyviä asioita useilta henkilöiltä. Tässäkään vaiheessa kukaan heistä ei ollut ohjeistanut A:lle, ettei turvakielton alaista osoitetta tule kirjata asianhallintajärjestelmään. Virheen ilmenemisen jälkeen A oli välittömästi pyrkinyt selvittämään mahdollisuuksia estää salassa pidettävän tiedon paljastuminen.

Vaikka edellä kuvatut seikat eivät kokonaan poista A:n huolimattomuutta asiassa, niin ne kuitenkin puoltavat merkittävästi A:n huolimattomuuden ja syyllisyyden vähäisyyttä. Kokonaisuudessaan A:n menettelyssä on ollut kyse harjoittelun alkuvaiheessa tapahtuneesta yksittäisestä huolimattomuudesta tapahtuneesta virheestä eikä mikään asiassa viittaa siihen, että A olisi suhtautunut virkavelvollisuuksiinsa välinpitämättömästi.

Asiassa on edellä todetulla tavalla sekä teon vähäisyyttä puoltavia että sitä vastaan esitettäviä seikkoja. Huomioon ottaen kuitenkin erityisesti kärjänotaari A:n syyllisyyden varsin vähäinen aste ja siihen myötävaikuttaneet edellä kuvatut ohjeistukseen ja perehdytykseen liittyvät olosuhteet kärjäoikeudessa, tekoa on pidettävä kokonaisuutena siten vähäisenä, että tuottamuksellisen virkasalaisuuden tai tuottamuksellisen virkavelvollisuuden rikkomisen tunnusmerkistö ei täyty. Näin ollen jätän syytteen asiassa nostamatta. Annan A:lle lainvastaisesta menettelystään laillisuusvalvonnallisen huomautuksen.

4 Käräjänotaarille annettu ohjeistus

Asiassa huomioni on kiinnittynyt käräjänotaarille annettuun ohjeistukseen.

Tuomioistuinharjoittelusta annetun lain 10 §:n mukaan harjoittelupaikkana toimiva tuomioistuin nimeää käräjänotaarille ohjaajaksi tuomarin tai esittelijän. Päällikkötuomarin ja harjoittelun ohjaajan tulee yhdessä huolehtia siitä, että käräjänotaaria ohjataan ja seurataan tehtäviensä suorittamisessa.

Saman lain 12 §:n mukaan käräjänotaarille on harjoittelupaikassa laadittava harjoittelusuunnitelma, jossa määritellään harjoittelun tavoitteet ja sisältö. Harjoittelusuunnitelmassa on kuvattava harjoittelun tavoitteet ja tehtävät kussakin harjoitteluvaiheessa, perehdyttäminen ja kouluttaminen käsiteltäviin asiaryhmiin, työtehtävien seuranta ja palautteen antaminen sekä mainittava muut harjoittelun kannalta keskeiset seikat ja käräjänotaarin ohjauksesta vastuussa olevat henkilöt.

Tapahtuma-aikana Länsi-Uudenmaan käräjäoikeudessa voimassa olleen käräjänotaarien harjoittelusuunnitelmassa on käräjäoikeudessa tapahtuvasta perehdyttämisestä ja kouluttamisesta todettu, että käräjänotaarin perehdyttää työtehtäviinsä lähitutorina toimivan tuomarin ohella edeltävä käräjänotaari apunaan muut notaarit sekä käräjäsihteeri, jolle tällainen tehtävä on osoitettu.

Käräjäoikeudesta saadun tiedon mukaan A:n käräjäsihteerinä on toiminut pääsääntöisesti yksi käräjäsihteeri, mutta perehdyttämisestä sihteerille ei ole laadittu erillistä määräystä. Näin ollen käräjäoikeudessa ei ole selkeästi ollut harjoittelusuunnitelman mukaista ”käräjäsihteerinä, jolle tällainen tehtävä on osoitettu”. Käräjäoikeudesta saadun tiedon mukaan A:lle oli määrätty suunnitelman mukainen tutortuomari.

Harjoittelusuunnitelman mukaan keskeisimmässä tehtävässä on käräjäoikeudessa lähitutortuomari, jonka tehtävänä on muun ohella opastaa ja neuvoa lainkäyttöasioissa. Lisäksi suunnitelmassa todetaan, että erityisesti harjoittelukauden alussa tapahtuvassa työtehtäviin ja työpaikkaan liittyvässä yleisessä perehdyttämisessä keskeisessä tehtävässä on edeltävä käräjänotaari, jonka apuna ovat muut käräjänotaarit tarvittaessa käräjäsihteerin avustamana. Ohjeen mukaan he perehdyttävät muun ohella erityisesti asiankäsitelyjärjestelmiin kuten Tuomaksen käyttöön. Lisäksi käräjänotaareilla on yhteistä valtakunnallista koulutusta.

Tuon harjoittelusuunnitelmasta esille, että se on vastuuttanut monia tahoja. Silti siitä on jäänyt epäselväksi kenen tehtävänä olisi ollut nimenomaisesti turvakieltoihin liittyvien seikkojen perehdyttäminen A:lle. Ongelmallisena pidän sitä, että käräjäoikeudessa ei ollut selkeästi määrätty

harjoittelusuunnitelman mukaista kärjäsihteeriä, jolle perehdytysvastuu olisi harjoittelusuunnitelmassa osoitettu.

Huomioni on kiinnittynyt myös siihen, että harjoittelusuunnitelma on vastuuttanut edeltävää notaaria osallistumaan perehdyttämiseen verraten merkittävässä määrin. Vaikka lähtökohta on ymmärrettävä, niin nostan esille huoleni siitä, kuinka paljon ja minkälaista perehdyttämistä on mahdollista tai tarkoituksenmukaista vastuuttaa omaa määräaikaista tuomioistuinharjoitteluaan suorittavalle kärjänotaarille. Tuomioistuinharjoittelulain nojalla kärjänotaarin ohjaus on päällikkötuomarin ja harjoittelun ohjaajaksi määrätyn tuomarin tai esittelijän vastuulla – ei omaa tuomioistuinharjoittelua suorittavan kärjänotaarin.

Myös mikäli kärjänotaarit perehdyttävät toinen toisiaan ilman tuomioistuimen vakituisen henkilöstön riittävää osallistumista, on olemassa ilmeinen vaara, että kärjänotaarien toiminnassa muodostuu tuomioistuimen muusta toiminnasta poikkeavia virheellisiä käytäntöjä. Tällaiset käytännöt voivat olla myös pitkäaikaisia.

A:lle oli laadittu kärjäoikeudessa harjoittelusuunnitelma ja nimetty ohjaajaksi tuomari tuomioistuinharjoittelulain edellyttämällä tavalla. A ei ollut kysynyt neuvoa tutortuomariltaan, jolla on ollut keskeisin tehtävä hänen opastamisessa. Vaikka kukaan ei ollut ohjeistanut A:ta, että osoitetta ei tule kirjata asianhallintajärjestelmään, kukaan ei myöskään ollut neuvonut häntä asiassa virheellisesti. Asiassa ei ole siten ollut syytä epäillä tapahtuneen virheen johtuneen kenenkään muun kuin A:n laiminlyönnistä eikä moitteeni asiassa kohdistu muihin tahoihin. Lähetän kuitenkin päätökseni ja edellä esittämäni kärjänotaarien ohjeistukseen ja koulutukseen liittyvät näkemykseni Tuomioistuinviraston, Helsingin hovioikeuden ja Länsi-Uudenmaan kärjäoikeuden tietoon.

5 Johtopäätökset ja toimenpiteet

Kärjänotaarina Länsi-Uudenmaan kärjäoikeudessa toiminut A on menetellyt huolimattomuuttaan lainvastaisesti paljastamalla asiaan osalliselle lähettämässään lausumapyynnössä B:n turvakiellon alaisen osoitetiedon, joka oli lain nojalla salassa pidettävä myös asianosaisilta.

Menettelyä on pidettävä tekoon liittyvät seikat kokonaisuutena arvostellen erityisesti lähinnä kysymykseen tulevan rikoslain 40 luvun 5 §:n tuottamuksellista virkasalaisuuden rikkomista koskevan säännöksen tarkoittamalla tavalla vähäisenä. Näin ollen asiassa ei ole todennäköisiä syytä hänen syyllistymisestä epäiltyyn tuottamukselliseen virkasalaisuuden rikkomiseen tai muihunkaan rikokseen.

Valtioneuvoston oikeuskanslerista annetun lain 6 §:n 1 momentin mukaan, jos virkamies, julkisyhteisön työntekijä tai muu henkilö julkista tehtävää hoitaessaan on menetellyt lainvastaisesti

tai jättänyt velvollisuutensa täyttämättä, oikeuskansleri voi antaa asianomaiselle huomautuksen vastaisen varalle, mikäli hän ei harkitse olevan aihetta syytteen nostamiseen.

Annan mainitun säännöksen nojalla kärjänotaarina toimineelle A:lle huomautuksen hänen lainvastaisesta menettelystään.

Lähetän päätökseni tiedoksi esitutkinnassa asianomistajana kuullulle B:lle.

Olen päätökseni kohdassa 4 esittänyt kärjänotaarien ohjeistukseen ja koulutukseen liittyvät näkemyksiä. Lähetän päätökseni tiedoksi Tuomioistuinvirastolle, Helsingin hovioikeudelle ja Länsi-Uudenmaan kärjäoikeudelle.

Tämä asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti.

Apulaisoikeuskansleri

Mikko Puumalainen

Esittelijäneuvos

Juho Lehtimäki